

Сицилија, најголемиот остров во Медитеранот, сесема близу до крајот на италијанската чизма. Наоѓајќи се на крстопат на поморските патишта била изложена на походите на Грците, Римјаните, Сарацените, Французите и други. Сите тие оставиле свои траги во записите од крвавите битки, но и во прочуените антички храмови, амфитеатри и аквадукти, средновековни катедрали и палати, раскошни вили, ремек дела на книжевноста и сликарството.

Палермо е најголемиот град, Катанија е трговски отмена, Таормина и Чардини Наксос туристички центри, Сиракуза е историски и митолошки центар од каде сè почнало и каде сè се враќа.

Сиракуза, градот на Архимед, Пандора и Есхил, сместена на брегот на Јонското Море, оддалечена 130 км од Катанија, ја откриле Коринчаните во 734 г. пр.н.е. и ја нарекле Ортегија. Парадоксално е тоа што овој град својот најголем процут го доживеал тогаш кога бил оформен, а веднаш потоа почнал да слабее. Во III и во IV век, кога Грците ја претвориле Сиракуза во своја колонија, таа станала најважен град на големата Грција и апсолутен ривал на Рим. Картагина, Рим и Атина биле единствените 3 града на Медитеранот кои можеле да се мерат со просперитетната Сиракуза, во која дури и Атињаните биле робови. Тогаш Сиракуза имала повеќе од 300.000, а денес брои околу 200.000 жители.

На славната историја на плоштадот Панкали потсетуваат скромните остатоци од тврдината на Аполон или Артемиса, најстариот грчки храм на Сицилија, подигнат 565 г. пр.н.е. во дорски стил. Во нешто подобра состојба е тврдината Минерва, која Римјаните ја претвориле во црква. Со убавина плени и катедралата подигната на темелите на храмот на богињата Атина.

Митолошкото средиште на Сиракуза е фонтаната која е изградена сосема близу до морето. Според легендата, нимфата Аретуза, преморена од ловот, тргнала да се освежи во реката Алфус. Богот на реката, кој бил вљубен во нимфата, се претворил во човек и решил да ја заведе. За да ја заштити од страшната судбина Артемис ја претворил Аретуза во поток кој, како понорница, течејќи под земја побегнала на Алфус до островот Ортиге. Како и сите други фонтани и оваа е полна со парички, кои туристите ги фрлаат за среќа.

За разлика од Катанија, која не ја заобиколила лавата од Етна, Сиракуза била поштедена. Сепак, забот на времето си го направил своето, па за да се одржат убавините на Сицилија, светските донации се користат за реставрација. Една од најубавите градби на Сиракуза е црквата "Света Лучија", под која се наоѓаат импресивни катакомби, палатата "Монталто", покрај Архимедовиот плоштад, опатијата на "Св. Јован" и палатата "Беломо", која денес е гат

МИТОЛОШКИ ЦЕНТАР ОД КАДЕ СÈ ПОЧНАЛО И КАДЕ СÈ СЕ ВРАЌА

лерија со слики. Додека Палермо освен мафијата, нуди и повеќе барокни и средновековни споменици, Сиракуза изобилува со најзачувани примероци на античка архитектура. На минатото потсетуваат и двата антички театри: грчкиот кој буквално е исклесан во карпа, и римскиот со добро зачувани ходници низ кои во арената се пуштале животните подготвени за крвави битки со гладијаторите.

Во Сиракуза е роден Архимед, еден од трите најгенијални математичари на сите времиња. Тука тој го осмислил својот катапулт и овде извикал "Еурека", кога неговите сограѓани го потопиле во буре со вода, бидејќи не се капел. Најголема туристичка атракција во Сиракуза се каменоломот и пештерата Латомија, од чиј камен се изградени куќите на граѓаните. Каменоломот не служел само за тоа, тиранинот Дионисиј дел од пештерата ја претворил во затвор. Околу Сиракуза се протега 27 км долг бедем, кој го изградил Дионисиј постариот за да го одбрани градот од сите непријатели. Оваа камена творба го одделува градот од морето и од плажите, кои ги нема многу, односно повеќето се творба на човекот. Затоа туристите кои летуваат во Таормина и во Чардини Наксос, се ладат на карпите на Етна, купуваат во барокната и во неокласичната Катанија, а во Сиракуза ги спојуваат коцкичките мозаик, кои покажуваат како кога се распаѓа големо царство веќе ги нема моќта и власта, но може да останат убавините.

